

Αντίσταση και «αντίσταση» στην Ελλάδα του σήμερα

Η γερμανία δυναμωμένη πια μετά την Επανάσταση καθορίζει το ποιος μπορεί να έχει λόγο στην ευρώπη και πως πρέπει να γίνεται η διαλογή βάσει κλιματικής περιοχής ανάμεσα σε καλούς και κακούς λαούς (οι νότιοι τεμπέληδες, οι εργατικοί βόρειοι...). Κι όλα αυτά με την έμπρακτη υποστήριξη των συντεταγμένων γραμμών του πληθυσμού της και των πολιτικών της σχημάτων.

Έχουμε την παραδοσιακή λαϊκίστικη περίπτωση μιας δοκιμασμένης ρατσιστικής πρακτικής. Το να τοποθετηθεί κανείς άμεσα, εχθρικά και σε θέση αντίστασης ενάντια σε αυτήν την εξέλιξη είναι αυτονόητο. Τόσο λεκτικά όσο και πρακτικά. Όμως δεν είναι αυτονόητο να μετατρέπει κανείς κάθε μορφή εμφανιζόμενης αντίστασης των μαζών των θιγμένων χωρών σε ηρωική αντίσταση και να συμπαρατάσσεται μαζί της. Εκτός αν πια, σβήνει έτσι κανείς από τη συνείδηση του την πραγματικότητα των χωρών αυτών και χρησιμοποιεί τα φλεγόμενα οδοφράγματα σαν αντικατόπτρισμα των δικών του αδυναμιών, για δική του άρα πολιτική και κοινωνική χρήση. Διότι συμπάρασταση μπορεί να υπάρχει μόνο λόγω περιεχομένου και για κανέναν άλλο λόγο. Αλλιώς, μια τέτοια συμπάρασταση θα οδηγούσε στην ενδυνάμωση ρατσιστικών, αντισημιτικών και σοβινιστικών εξάρσεων, όπως εξάλλου αυτές εμφανίζονται εδώ και αρκετό καιρό στην Ελλάδα.

Η πλατεία συντάγματος κατέληξε σαν ο χώρος και η συμπύκνωση της αντιεξέγερσης και της λαϊκής σύνθεσης, έτσι ώστε σήμερα η πραγματικότητα στην Ελλάδα να μιλά αυτήν ακριβώς την γλώσσα σήμερα: αυτό δείχνουν οι καθημερινές επιθέσεις ενάντια σε μετανάστες και πρόσφυγες. Η απόλυτη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας και η ελληνική αστυνομία μετατρέπουν την ζωή των εκεί διαμενόντων «μη ελλήνων» σε κόλαση. Και δεν πρόκειται καθόλου περί αντίφασης αλλά μάλλον περί ενότητας στον σκοπό, να παλεύουν δηλαδή με την ίδια δυναμική εναλλακτικά στην τρόικα και την ΕΕ αλλά και ενάντια στα “ξένα σώματα” γενικά. Αριστεροί ριζοσπάστες καθαρίζουν συνοικίες απο εξαρτώμενους και ντίλερς, ενώ ακροδεξιοί από μετανάστες. Μόνο μέσα σε 17 μέρες του Ιουνίου του 2012 έγιναν πάνω από 300 επιθέσεις με τραυματισμένους σωματικά και ψυχικά. Ο μήνας Αύγουστος ακόμη πιο καυτός, ιδιαίτερα για τους Ρομά. Εκατοντάδες

πολίτες, υποστηριζόμενοι από την αστυνομία και τους νεοναζί της ΧΑ επιτέθηκαν σε καταυλισμό των Ρομά στο Αιτωλικό. Ολόκληρη νύχτα κράτησαν οι οδομαχίες. Τρεις μέρες αργότερα, ο όγκος επιτέθηκε σε καταυλισμό των Ρομά στο Ρίο για να τους εκδιώξει. Μέσα στις πρώτες 3 μέρες της πρώτης εβδομάδας του Αυγούστου, επίσης, η αστυνομία συνέλαβε σε στρατιωτική επιχείρηση 5,000 αστυνομικών 6 περίπου χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες. Επιτέλους, ο λαός ανακούφιζεται από τις παραπάνω εξελίξεις μιας και, ως γνωστόν, η οικονομική κατάσταση έχει οδηγήσει σε μια απαράδεκτη για τους έλληνες μείωση της διαφοράς διαβίωσης μεταξύ ντόπιων και μεταναστών, αν και οι μετανάστες στην πλειοψηφία τους βέβαια θα χάρινταν αν έφταναν το σημερινό επίπεδο των πτωχευμένων ελλήνων. Ταυτόχρονα, όμως, σταθεροποιείται και η ρατσιστική καθημερινότητα. Πριν τη λεγόμενη κρίση, το 86% του ελληνικού πληθυσμού ήταν εναντια στους «ξενους». Με την κρίση το ποσοστό παραμένει σταθερό. Με την ποιοτική διαφορά ότι η λαϊκή βούληση εκφράστηκε πλέον και κοινοβουλευτικά, με 20% των ελλήνων να χαρίζουν τις ψήφους τους σε ακροδεξιούς, δίνοντας το ΟΚ ή συμμετέχοντας κιάλας στις αυξημένες ρατσιστικές επιθέσεις. Ας μην μιλήσουμε καθόλου για τον αντισημιτικό ΣΥΡΙΖΑ, την μεγάλη ελπίδα και της εδώ αρίστερας.

Με την αποκάλυψη τέτοιων και παρόμοιων μυστικών θα ασχοληθεί η εκδήλωση με την ομάδα «Antifa Casa del Campo», μια ομάδα που έχουν στήσει μετανάστες και έλληνες αντιφασίστες στην αθήνα. Το σλόγκαν τους «Ο εχθρός είναι η ίδια μας η χώρα».

Frankfurt: 12. September, 20.00 Uhr, IVI (Institut für vergleichende Irrelevanz), Kettenhofweg 130 – Uni Campus Bockenheim, 60325 Frankfurt am Main

Hamburg: 13. September, 20.00 Uhr, Rote Flora, Achidi-John-Platz 1 – Ex-Schulterblatt 71, 20357 Hamburg

Bremen: 14. September, 20.00 Uhr, Infoladen, St. Pauli Str. 10-12 (Ostertor), 28203 Bremen